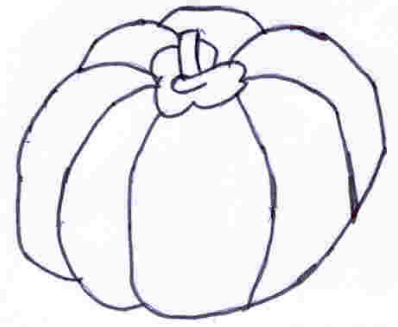

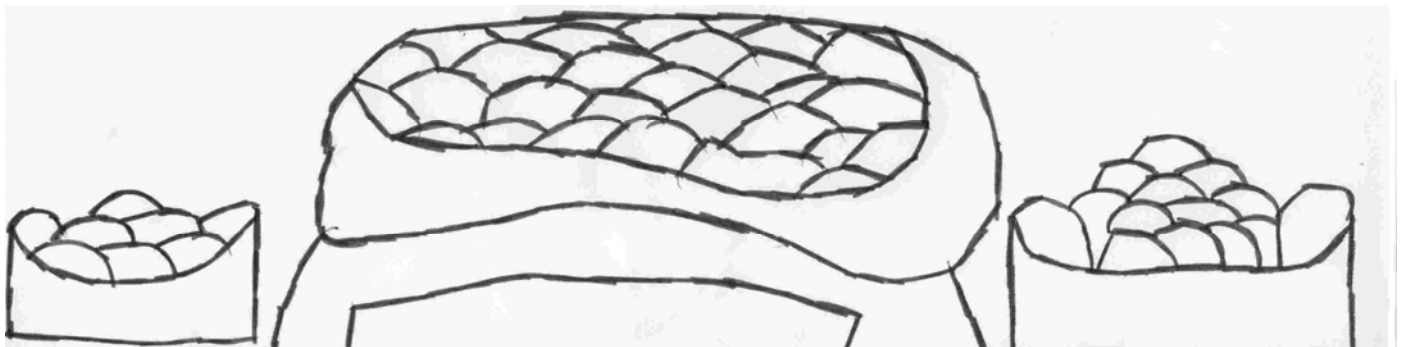
Kallid sõbrad,

Kuigi suvi on juba vaikselt lõpule jõudnud ja tihti on maa hommikuti juba valge ning täna alustasime jälle majade kütmist, tahame me siiski selle suve peale tagasi vaadata ja teile teada anda, millega me siin tegelesime.

Juuni lõpul olime kutsutud osa võtma rahvusvahelisest kunstilaagrist Raplas. Meie jaoks oli see esimene kord esineda Rapla kirikus. Me tundsimme nii suurt aukartust selle suure ehitise ning selle kõla vastu seal, et unustasime isegi vahel õigeid noote mängida.

Juulis kogusid mõned meist tarkust Vilsandi saarel, teised jälle läksid augustis Maarja Külla või Haapsallu või Pärnusse, või kasvõi ainult üheks tunniks Pirita randa Tallinnasse, et nautida suve viimastel päevadel suuri merelaineid. Septembris käis Helle maja Peipsi järve ääres ja Tamme maja Lahemaal. Mõned käisid kodus või külastasid oma sugulasi, teised jälle tulid siia, et meid külastada ja töödes aidata. Siin käisid külas Mirjam ja Matthias, Silja Rosenthal Münchenist, kes tuli kuueks nädalaks. Triinu koos oma tütreaga tulid praktikale ja Uli koos sõbranna Johannaga külastas meid. Margit Engel tegi meile oma külaskäiguga au. Aitäh, Margit, et sa tulid ja olid koos meiega kuu aega. Samuti Tiina Levald koos oma isaga käis meil külas.

Aruküla kooli klass aitas meil kartuleid võtta ja väga väärtuslik oli ka Clara abi Tobiase majas. Ta tuli just õigel ajal, kui me teda kõige rohkem vajasime.

Kuna meil sel aastal nii palju sõstraid (300 kg) ei olnud, siis ei kulunud nii palju aega marjakorjamisele ja saime marineerida ning külmutada ka palju köögivilju. Korjasime palju ravimtaimi, nii looduslikult kasvavaid, kui ka meie endi aiast. Need ootavad küll veel vihmaseid ilmu tubase töö jaoks, et saada puhastatud ja taimeteeks pakitud.

Olime väga rõõmsad, kui Silvo teatas oma tagasitulekust Pahklasse ja majaperemeheks hakkamisest Tobiase majas, kui Evelin ja Johannes lahkusid. Belgia vabatahtlik Lotte oli siin üks kuu. Perrine ja Veronika lahkusid, kui nende vabatahtliku aeg otsa sai. Nüüdseks on kõik uued vabatahtlikud: Sanna Rootsist, Annika Saksamaalt ja Larissa Belgiast saabunud, samuti nagu ka tsiviilteenistuse poisid Raphael ja Ernest Austriast. Te leiate nende artiklid ka meie uudistelehest. Rosie ja Pierre pühendavad neid juba piimaköögi saladustesse ja lüpsmisesse ning alles siis lähevad nad tagasi Inglismaale ja Prantsusmaale. Nad on ka Tamme majas palju

mööbliehitustööd teinud. Tamme maja rahvas jääb taga igatsema suurepäraseid prantsuse toite ja Pierre küpsetatud leibu, millega ta meid kostitas.

Aga seisime vastamisi ka muu eluga. Mitmed külastajate grupid tahtsid meie külas ringi vaadata ja kõige tähtsamad olid tuletõrjeõppused, kus saime teada, kui kiiresti võib tulekahju levida. Ants kommenteeris peale filmi lõppu: "Nüüd ma tean, kuidas me saame seda teha, paneme lihtsalt küünla diivanile..." Me õppisime ka kuidas tuld kustutada. Samuti oli väga põnev istuda tuletõrjeautos ja kuulata, kuidas alarm töötab. Nädala jooksul käisid kõik tuletõrjemeeskonnad Raplast ja Kohilast meid järjest külastamas, et tutvuda sellega, kuidas meie majad seest välja näevad, kus asuvad elektrilülitid, kust saab vett jne. Rohkem saate väljasõitudest ja õppustest teada sellest uudistelehest.

Kuna meil ei ole sel aastal absoluutselt õunu, olime väga rõõmsad, kui saime Hageri proualt loa neid korjata. Aga selle asemel, et moosi keeta, sõime need lihtsalt niisama ära... Samuti saime õunu Põltsamaalt Tiidu sõbra käest. Nendest saime nüüd lõpuks moosi keeta. Suur aitäh!

Tamme maja söögitoa aknast võime imetleda kaunist punaseks värvunud vahtrapuud. Ta helgib nagu Miikaeli mõõk tumeda metsa taustal. Miikaeli jõud ja julgus aitab meil läbi pimedaima aastaaja minna, et võidelda draakoni vastu meis endas.

Kuldset sügist soovides, Katarina

UNO mängud ja keelepraktika

Tere! Minu nimi on Larissa. Lõpetasin just gümnaasiumi ja töötan nüüd juba kaks kuud EVS vabatahtlikuna Tobiase majas. Tulin siia, sest tahtsin töötada farmis ja sotsiaaltöö meeldib mulle ka väga.

Kuna ma ei teadnud täpselt, mida järmisel aastal õppida, võib-olla teisi keeli, siis oli eesti keele õppimine mulle huvitavaks väljakutseks. Tobiase maja on keeleõppimiseks just parim. Mina olen Belgiast ja räägin hollandi keelt, Ernest on pärit Austriast ja räägib saksa keelt ja kõik teised inimesed räägivad eesti keelt koos "inglise subtiitritega". Kristiina õpib tõsiselt saksa keelt, mida Austria poisid talle õpetavad ja igauks võib öelda "Gutenacht", "Goodnight" või "Head ööd" kõigis nendes keeltes. Vahel saame ka erinevates keeltes segamini lauseid, nagu: "Sa ei oska, I choose punane, nüüd on minu turn!" See on just üks näide UNO-st, mida me peaaegu igal õhtul mängime. Mõlemad, nii Marek kui Kristiina, on selles juba palju paremaks saanud ning sellepärast naerame vahel nii, et terve küla kuuleb.

Mitte ainult mängimine, vaid ka filmiõhtud on väga lõbusad. Elutuba muutub vahel kinosaaliks koos popcorni, küpsiste ja erinevatel kõrgustel asuvate istepinkidega. Nii olemegi juba koos vaadanud "Shrek"-i ja sellel kuul varem ka "Jahihooaega".

Nagu te kuulsite, mulle siin meeldib, isegi rohkem, kui ma oskasin arvata. Ja muidugi näeb elu Pahklas välja nagu tõelises kodus, koos väikeste probleemide ja naljakate juhtumitega. Loodan, et ka tulevikus see nii jääb nagu praegu või läheb veelgi paremaks.

Larissa

TULETÕRJEÕPPUS

Esmaspäeval vaatasime filmi koos tuletõrje ülemusega. Siis läksime õue. Nad panid vanni tule. Kustutasin pulbrikustutiga. Mulle meeldis väga. Tore üritus. Kogu küla tegi seda.

Kersti K.

RAHVUSVAHELINE KUNSTILAAGER "RAPSAK" RAPLAS

26. juunil algas Raplas kunstilaager, kuhu kutsus meid Ants Tammar. Ta palus, et me annaksime kontserdi laagri avamisel Rapla kirikus. Nii mängisime ja laulsime muusikat saksa ja eesti heliloojatelt. Kirikus kõlas see väga hästi. Oli võimas tunne seal mängida.

Maavanem, linnapea ja paljud teised pidasid kõnesid. Valges majas kiriku taga toimus pärast koos sakslastega klaasimaali tegemine, maalimine ja savitööd.

Alguses tegime klaasitööd. Märk töö pidi enne kuivama, alles siis saime lilled värvida. Teisel päeval joonistasime ja viimasel päeval töötasime saviga. Merike tegi Pippi näo koos patsidega. Jevgeni tegi poisi. Me sõime ühes Rapla Võiroosi nimelises restoranis. Pärast lõunat sõitsime Tarsi, tallu kus õppisime looduse materjalist nukkusid tegema. Enne otsisime need materjalid välja rabas matkates. Järgmisel päeval pärast kunstitegevust sõitsime Varbola linnusele. Seal sadas vihma, aga meie istusime katuse all ja tegime väikese saksa-eesti laulupeo. Kivid, mida me seal leidsime, värvisime üle järgmisel päeval.

Viimasel õhtul oli Vahtra keskuses tantsimine. Tantsisime Rapla inimeste ja sakslastega. Sakslased olid tulnud Rapla sõpruslinnast Kaiserslauternist. Kunstilaager lõppes Rapla raamatukogus kunstinäituse avamisega. Seal olid meie laagritööd ja ka pildid, mis me oleme Pahklas maalinud. Jevgeni viis ka oma kaks pilti Aristotelesest ja Platonist sinna. Siis laulsime veel eesti rahvalaule ja tantsisime rahvatantse. Oli ilus koos teiste inimestega kunsti teha. Pärast näituse avamist saime veel lõunat ja siis jätsime saksa külalistega hüvasti ja sõitsime tagasi Pahklasse, et marju korjama hakata.

Jevgeni ja Katarina

Me avasime kunstilaagri kontsertiga Rapla kirikus. Kontsert meeldis kuulajatele väga. Mina tegin klaasimaali. Siis läksime sööma ja pärast sõitsime suure bussiga Tarsi tallu. Teisel päeval oli maalimine. Pärast sööki sõitsime Varbola linnusele. Järgmisel päeval sõitsime kohale ja ma tegin savist nägusid. Õhtul oli Vahtra keskuses tantsuõhtu ansambliga. Reedel avasime kontsertiga kunstinäituse Rapla raamatukogus.

Kersti K.

TULETÕRJENÄDAL

Esmaspäeval tuli üks suur tuletõrjeauto ja üks väike auto. Tiit näitas neile küla – meie maju, katlamaju, lauta. Peale kohvipausi hakati meile videot näitama. Seal oli näha kui kiiresti maja võib ära põleda, kui tulega ettevaatlik ei olda. Kүүnlaid ei tohi üksi põlema jätta. Siis nägime kuidas metsas ei tohi tuld lohakalt jätta. Kui rasv läheb potis põlema, siis ei tohi veega kustutada, peab kohe potikaane peale panema. Kui inimese riided põlevad, siis tuleb teda maas veeretada. Tuletõrjuja rääkis veel, et auto võib viie minutiga ära põleda.

Kui midagi põlema läheb, siis tuleb helistada 112.

Kui filmi ära vaatasime, läksime õue. Seal tegi tuletõrje ülemus tee äärde tule ja igaüks sai proovida tulekustutiga kustutamist.

Teisipäeval tuli kaks suurt ja üks väike tuletõrjeauto. Merle näitas neile küla. Pärast saime Rapla komando autosse sisse ronida. Auto nimi oli Kärmas Katariina. Lõpuks nad näitasid, kust saab autos häiret anda ja vilkureid peale panna.

Kolmapäeval käis ka kolm autot. Siis me enam ei käinud autos sees. Räägiti, et pappkarbid ei tohi katlamajas olla.

Neljapäeval käisid viimased tuletõrjujad.

Jevgeni

Servus!

Ma olen siin elanud juba kuu aega. On uskumatu, kui kiiresti aeg kaob, kui sul on pidevalt kiire.

Oh, vabandust, ma unustasin ennast tutvustada.

Minu nimi on Rafael ja ma tulen Austriast. Seal elan ma külas, mis jääb Viinist lõuna poole. Ma õppisin 12 aastat Waldorfkoolis.

Aasta tagasi hakkasin otsima endale kohta, kus saaks tsiviilteenistust teha. Ma tahtsin minna kuhugi teise riiki. Lõpuks leidsin ma Pahkla Camphilli Küla Eestis. Eesti? Ma pidin seda maakaardilt otsima.

Aga nüüd tean ma päris hästi, kus Eesti asub ja kindlasti õpin aina rohkem ja rohkem seda ilusat maad järgmise 11 kuu jooksul tundma. Siin külas naudin ma elu koos külaelanikega, kes on väga avatud ja siirad ja seepärast tunnen, et mul on lihtne siia sulanduda. Nii et ma loodan siin aasta jooksul saada palju uusi kogemusi ja kasulikke õppetunde.

Raphael

MINU SÜNNIPÄEV

Reede hommikul ma ärkasin üles ja kõik teised tulid ukse taha laulma. Annika tegi torti. Ma sain palju kingitusi. Tobiase maja käis Haapsalus. Clara ja Silvo kinkisid ilusa karbi, mille sees oli küünal. Õhtul tuli kogu Tobiase maja torti sööma. Oli väga ilus pidu.

Kersti K.

SUVELAAGER VILSANDIL

19 - 22. juulini toimus Vilsandi saarel antroposoofilise seltsi suvelaager, kus Katarina tahtis väga osaleda. See pidi hästi huvitav koht olema, ja sellepärast ta võttis Merikese ja minu ka kaasa. Hommikul viis meid Katrin autoga Virtsu. Tee peal jätsime Malle Teenusele oma ema juurde. Virtsus oli ilm tuuline ja torm oli ka. Muhumaale sõitsime praamiga. Muhus leidsime roheline koolibussi, mis viis meid Vilsandi paadile. Oli pikk sõit. Teised sõitsid kiirpaadiga, aga meie võtsime aeglase paadi. Meri lainetas kõvasti ja Merikesele meeldis tema esimene sõit paadiga väga. Jõudsime Vilsandi saarele. Meie kotid läksid veoautoga ja meie läksime jalgsi sinna ühte turismitallu.

Otsisime hea koha ja panime telgid üles. Siis sõime õhtusööki ja pärast läksime suurde saali, kus toimus tutvumisring. Õhtul aitasime veel perenaisel musti sõstraid

hommikusöögiks korjata. Järgmisel hommikul rääkis meile Kaie Konsap kividest, mida Vilsandilt leida võib. Pärast tegime matka ühele väikesele laiule. Alguses giid tutvustas metsa ja kõiki taimi, mis seal kasvavad. Sõime palju metsmaasikaid. Siis läksime pükste ja kingadega läbi vee Kiviloo saarele. Seal sõime merekapsast. Saarel leidsime huvitavaid kive. Tagasi pidime jälle läbi vee minema. Äkki olid kõik teised kaduma läinud, meie kuuekesi otsisime õiget teed ja eksisime natuke. Siiski väikese saare peal ei saa õieti eksida, leidsime oma talu lõpuks ikka üles.

Laupäeval ja pühapäeval oli neli loengut, mida pidas Wolfgang Schad. Ta rääkis hästi huvitavad asju evolutsioonist. Kuidas taimed, loomad ja inimesed arenesid.

Kui olid pikad pausid, käisime me tuletorni vaatamas, kive otsimas või mere ääres ujumas. Katarina leidis fossiilid isegi vee alt. Mere ääres joonistasime lilli, Goethe ürglille, millest olime just loengus kuulnud. Pärast viimast loengut sõime veel kalasuppi ja pakkisime oma asjad ja sõitsime paadiga tagasi Saaremaale, kus meil oli jälle roheline buss vastas, mis viis meid Kuivastusse. Peatusime Kuressaares poe juures. Virtsus olid jälle Katrin ja

Urmas vastas ja viisid meid tagasi Pahklasse.

Oli väga ilus laager, aga oli ka palju sääski, millest tuli enne magama minemist lahti saada.

Jevgeni, Merike, Katarina

TERE, KALLID LUGEJAD,

Ma jõudsin jälle Pahklasse. Elasin 2 aastat Saksamaal ning õppisin-töötasin ühes biodünaamilises talus.

Nüüd proovin oma teadmisi rakendada siin. Elan jälle Tobiase majas. Töötan jälle palju koos Kalju, Heino ja Silviga farmi poolel. Saime just kartulid üles võetud ning talivilja maha külvatud.

Praegu on veel õnn, et ilmad pole nii külmad, et peaks paksud kasukad selga panema. Saab veel särki väel ringi joosta.

Meil poegisid 2 nädala jooksul 3 lehma. Kolm uut vasikat. See oli tore.

Ma hakkam jälle piimaringi sõitma ja võtan iga kord ühe külaelaniku kaasa, et neile meie kliente tutvustada.

Palju tervitusi, Silvo

TERE KÕIGILE !

Mina olen Annika. Olen pärit Saksamaalt ja tulin siia aastaks Euroopa Vabatahtlikku teenistust tegema.

Kui ma 1.augustil saabusin, olin ma soojast vastuvõtust väga üllatunud. Inimesed on siin Pahklas väga toredad ja ma tunnen ennast väga hästi. Ma ei osanud oodata, et nii paljud räägivad saksa ja inglise keelt. Algul on sellest suur abi, aga ma tahan hakata eesti keelt õppima nii kiiresti kui võimalik.

Pealegi on ka Eesti maastik väga ilus. Taevast tundub nii suur ja seal on näha nii palju tähti korraga. Uskumatu!

Nüüd alustasin ma oma tööd piimaköögis ja see on suurepärane ja nii huvitav.

Ma loodan, et saan eelseisva aasta jooksul kõiki paremini tundma õppida. Olen väga tänulik võimaluse eest seda kõike kogeda!

Annika

TERE !

Minu nimi on Ernest Aigner ja olen pärit Kirchdorfist, mis asub Lõuna Austrias. Ma tulin siia tsiviilteenistust tegema 27.augustil. Enne seda lõpetasin oma kodulinnas Majanduskooli. Pärast seda tundsin, et vajan õpingute järel mingit tasakaalu. Kui ma Pahkla Camphilli külast teada sain, mõtlesin, et see koht sobib, kuna mulle meeldib koos teiste inimestega töötada ja teha seda, millest on oma töö tulemust hiljem näha. Üheks näiteks on piim. Kui sa ise lüpsad, siis mõtled alati sellest, kui sa piima jood. Nüüd olen ma tegelikult võimeline juba lüpsma, aga kui ma esimest korda nägin, kuidas see käib, siis ma kartsin, et ei hakka kunagi lehmadega tööle. Aga nüüd, peale 5 lüpsmist, on lehmad mulle väga meeldima hakanud ja arvan, et jäängi aastaks nendega tööle. Mõnda mitte nii ilusat kogemust olen ma siin Pahklas ka näinud. Näiteks kuidas valmistada kompostihunnikut või kuidas tappa siga. Eriti just selle viimase tunnistajaks olemine oli väga jube, aga ma olen ikkagi õnnelik, et seda nägin, kuna nüüd tean, mis juhtub loomaga, mida ma söön. Nii et oma tulevast aastat Pahklas näen ma siin koos kõigi teiega!

Ernest

MAARJA KÜLA SÕIT

Laupäeva hommikul hakkasime Maarja Küla poole sõitma. Kõigepealt viisime Lilleorgu piima ära. Siis hakkasime mööda Tartu maanteed sõitma. Siis me eksisime natukene ära. Lõpuks leidsime õige tee kätte.

Katrin oli Maarja Küla laagris nädal aega kasvataja ja kutsus meid külla. Tulime oma bussiga – Rosie, Ants, Pierre, Urmas, Merike, Sanna, Jevgeni ja Kairi.

Kui kohale jõudsim, siis läksime kõigepealt jõe äärde sööma. Pierre ja Rosie olid küpsetanud pitsat ja kooki. Siis jalutasime külas ringi. Läksime Saksa majja. Seal oli väga lahke perenaine. Ta pakkus meile teed, kohvi, küpsist ja kommi.

Pärast seda tahtsim paadiga sõitma minna. Võtsime aidast päästevestid ja aerud ja läksime jõe äärde tagasi. Viis inimest mahtus korruga paati. Esimene kord olid sõudjateks Urmas ja Pierre. Teine kord olid Rosie ja Urmas. Ants sõitis esimest korda paadiga ja see meeldis talle väga. Kõigile teistele meeldis ka paadiga sõita. Oli ilus soe ilm. Kui me tagasi külla läksime, siis Urmas mängis veel jalgpalli.

Kell viis hakkas vahupidu. Päris diskor oli kohale tulnud ja hakkas meile vahtu tegema. Vaht tuli suurest roosast torust. Me kõik möllasime selle vahu sees ja tantsisime ja olime väga rõõmsad. Vahtu oli hästi palju, see ulatas meil üle pea, vahepeal paistis ainult Huko välja. Lõpuks olime kõik läbimärjad. Kui vahupidu ära lõppes, läksime kõik sauna. Enne poisid ja siis tüdrukud. Pärast sauna oli supi söömine. Siis hakkas suur diskopidu. Terve küla ja kõik külalised tantsisid. Siis Pierre puhkas natuke, sest osa meie rahvast pidi öösel Pahklasse tagasi sõitma. Tagasi jõuti kell kolm öösel. Vaesed Rosie ja Pierre pidid veel hommikul lüpsma hakkama...

Jevgeni ja Urmas jäid telkidesse ööbima. Jevgeni läks varem puhkama, sest tema silm oli vahust punane. Tegime talle kummelikompressi. Urmas ja Katrin tantsisid ikka edasi kella üheni.

Järgmisel hommikul lõppes laager ära. Panime oma telgid kokku ja jätsime kõigiga hüvasti. Siis sõitsime kolmekesi – Katrin, Urmas ja Jevgeni – Värskasse. Seal käisime Tsäimajas (teemaja) söömas. Sõime kartuli-kruubi pudru ja pannkooke. Siis läksime Setu talumuuseumisse. Seal oli igasuguseid vanu tööriistu ja vaatasime, kuidas inimesed vanasti elasid. Siis sõitsime Peipsi järve äärde. Järve ääres oli vaatlustorn, sealt paistis hästi kaugelt. Ühest majast ostime kaheksa kotti sibulaid. Edasi sõitsime Rāpinasse. Seal vaatasime mõisa ja aianduskooli ja jalutasime mõisa pargis. Lõpuks hakkasime Tartu poole tagasi sõitma ja õhtuks jõudsim õnnelikult Pahklasse tagasi.

Ants, Jevgeni, Urmas ja Katrin

MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Prillimäe,
Rapla maakond 79742, Eesti/Estonia

TELEFONID: (372) 48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja

FAX: (372) 48 97 231 **E-mail:** pahklack@hotmail.ee
Koduleht internetis: www.pahklack.ee

ANNETUSED:

- SEB Eesti Ühispank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA
- Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim; IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66
- Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF